

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Brevierul de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Inserate mai primește în Viena R. Hase, Haasenstein & Vogler (Otto Wags), H. Schalek, Alois Herndl, M. Daks, A. Oppalik, J. Donnerberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner. Prețul inserțiilor: o serie garmond pe o coloană 8 cr. și 80 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tariful și învoială. Reclame pe pagina a III-a o serie 10 cr. v. a. sau 30 bați.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI.

„Gazeta” este în fiș-care și
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bați. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 38.

Brașov, Vineri, 19 Februarie (3 Martie)

1893.

Circulara în cauza alegerii de Metropolit.

Brașov, 17 Februarie v.

Primim de la mai mulți abonați ai noștri informațiunea, că unele părți din circulara Consistoriului metropolitan, în cauza alegerii noului Metropolit, nu a făcută asupra publicului impresiunea, ce s'ar fi așteptat de la un astfel de act solemn.

Cu deosebire, ni se scrie, că nu era la locul său, în o circulară de convocare la alegerea noului Metropolit, pasagiul acela foarte lung, în care se vorbește de „zelul apostolic”, sau de zelul de propagandă catolică în biserica română a decedatului Metropolit, și de „dărnicia” sa.

Astfel de elogiuri lungi pentru propagandă și dărnicia, își puteau avea locul într'o predică funebră, dar nici de cum într'o circulară de alegere, unde nu trebuie să se influențeze asupra spiritelor clerului, și cu atât mai puțin nu trebuie duse în erorile despre adevărata situație nefavorabilă a bisericii noastre în ziua de astăzi, deoarece nici chiar circulara consistoriului nu atribuie decedatului Mitropolit meritul de a fi apărât autonomia bisericii de Alba Iulia.

Astfel apologia în mod ostentativă, ce-o face notariul Consistoriului pentru Metropolitul Vancea, chiar în circulara de alegere, arată intențiunea invederată de a influența în o direcțiune anumită asupra spiritelor clerului pentru nise candidați eventuali de același idei în privința guvernării bisericești, precum le-a avut decedatul Metropolit Vancea.

Din această parte așa-dără a circularii, transpiră același neastempără de a influența asupra conștiinței alegătorilor, neastempără, ce-lu vedem de atâtea luni pro-

nunțat așa de mult în scrierile ce le debiteză diarul „Unirea”.

Nu trebuia așadar, ca circulara Consistoriului să urmeze ună curentă unilaterală, susținută în realitate numai de câteva persoane fără greutate, crescute în instituțiile Romei, ci trebuia să se ferescă de apologii excesive și ostentative, cum nu se făcuse nici pentru repositul Metropolit Șuluț.

Circulara trebuia să se ferescă de ori ce mod, pe față ori acoperit, de a îndupleca clerul pentru anumite direcțiuni, trebuia să se pună mai pe sus de curentele ce există, arătându ună înaltă respect de conștiința clerului și de libertatea alegerii.

A doua parte greșită a circularii este amintirea de vederi opuse între Consistoriul metropolitan și între ministrul cultelor din Budapesta, în privința votului asupra celor trei candidați.

Consistoriul a greșit foarte mult, când a cerut de la ministeriu, ca toți alegătorii să voteze pentru trei candidați. Această votare nu este de loc întemeiată în usurile bisericii de Alba Iulia. Dacă Consistoriul a voit întru adevăr să ceră o garanție mai multă pentru siguranța bisericii de Alba Iulia, atunci trebuia să ceră restabilirea vechiului drept de alegere, votarea pe o singură persoană, astfel cum sună în mod foarte clar actele de unire cu biserica Romei, lucru ce se poate dobândi, și trebuie să se dobândească, dar să nu ceră lucruri, ce n'au existat niciodată în biserica noastră, și cari pot să fie chiar pentru noi periculoase. Introducerea acestei cestiuni în cuprinsul circularii de alegere, este un pas greșit, fiindcă în modul acesta poate să provoce discuțiuni vii în sinul sinodului, discuțiuni absolută fără nici un folos, deoarece sinodul are să se ocupe și

trebuie să se ocupe cu cestiuni mult mai mari, cum este de exemplu revocarea bisericii noastre unite la vechia ei autocefală, dar nu cu cestiuni lipsite de fundament, cum este votarea celor trei candidați.

CRONICA POLITICA.

— 18 Februarie.

Mart. 28 Februarie, s'a ținut în palatul din Buda ală primatului Ungariei conferința episcopilor catolici, la care au fost de față toți episcopii catolici afară de episcopul de Oradea-mare Mihail Pavel, cel de Agria, Samassa și afară de Lönhardt episcopul de Alba Iulia. Obiectul discuțiunii conferinței a fost desbaterea adreselor către Papa, către regele și către guvernă. apoi programul politicii bisericești a guvernului și afacerea Congruai. Conferința a presidat-o primatul Vaszary, care înainte de a se începe desbaterile a cetit o telegramă venită de la Papa drept răspuns la felicitările ce i-lea dusă corpul episcopesc catolic în conferința din Decembrie anul trecut. În decursul desbaterilor au vorbit toți episcopii propunându modificări la textul memorandumului privitor la politica bisericească a cabinetului. Conferința a ținut până la 2 ore d. a. Desbaterile s'au continuat ieri. Se poate, că ședințele vor dura o săptămână întregă, fiindcă părerile membrilor conferinței sunt foarte divergente. Mare greutate cauză episcopilor adresa ce vor să o trimită guvernului, care fiind de natură a tăia în politica militantă, va trebui să fie cumpenită foarte bine.

În cestiunea autonomiei catolice publică „Egyetértés” dela 28 Februarie c. un articol de fond, în care constată mai întâi, că legislațiunea, guvernul și corôna numai într'atât pot să întrevină în cauze bisericești, întru cât biserica ar eși din limitele autonomiei sale. Din acest punct de vedere purcedându, fôia ungară nu înțelege, cum și pe o

basă unii fruntași și corifei catolici pretind, ca guvernul să ia poziția în cestiunea autonomiei, să și desfășure programul și să declare, ce vră ce proiectul din 1871? Un bărbat de stat și un adevărat catolic nu poate permite, dice mai departe fôia ungară, ca un guvern neconfesional să pășescă înainte cu un program autonomice.

Diarul național slovac „Narodni Noviny”, află că ministrul ung. de interne a casat faimoasa deciziune a vice-spanului Benicky, care a oprit o adunare slovacă, în care avea să se discute asupra căsătoriei civile. Această deciziune însă vice-spanul o susține încă. Numita fôia slovacă mai află, că și în celelalte cercuri se va discuta cestiunea căsătoriei și matriculelor civile. Diarul slovac, din Pittsburg (America) „Amerikansko-Slovenske Noviny”, care în Ungaria este oprită, anunță într'un număr mai nou, că diplomația austro ungară a intervenit pe lângă guvernul Statelor unite, pentru ca să oprescă aparițiunea numitei foi slovace. Dar guvernul Statelor unite a dat o lecțiune „bine meritată” diplomației austro-ungare.

Cel mai însemnat eveniment politic al săptămănei trecute în Franca a fost alegerea lui Ferry de președinte al senatului franceș. Ferry este poate singurul om mai distins în Franca, care în procesul scandalos Panama a rămas nepătat și astfel toți au fost siliți să recunoscă, că Ferry este caracterul cel mai curat și mai nepătat din Franca. Astăzi, când Clemenceau este așa dicend un mort politic; când Floquet este infundat pe veci; când Freycinet, care la timpul său în fuga mare se sili să ocupe scaunul ministerial al lui Ferry, acum când se pare despopolarizat: deschide el ușile senatului franceș lui Ferry la președinția, a doua poziție însemnată în viața de stat a Republicii franceșe. Căderea de odinioară a lui Ferry a pricinuit cestiunea Tonking. El însă nu și-a pierdut curajul și chiar ca băr-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Briganții din Sonnino.

Novelă de Otto Röse.

(2) (Urmare)

I.

Cărta critică începuse în programul școlar și se continuase în opuri groșe; ea dură mai mult ca războiul Troian, căci savanții se atacau cu argumente științifice, amestecate și cu personalități. Din Dickendorf la Hagerstadt și vice-versa, nu venea nici un gimnast, care să nu fi devenit cel din urmă din cauza teoriilor înrădăcinate.

Se înțelege de sine, că cei doi lupători filologi nu fură de loc încântați, de a se vedea aici atât de fără de veste și pe neașteptate, în unica osterie din Nemi. Dar ca Germanii în țară îndepărtată își datorau salutarea; afară de aceea le permitea și un armistițiu, care se ivise de când cu pensionarea consilierului școlar, se reîncepă raporturi

mai politice. Consilierul școlar păși spre „stimatul său coleg” și amândoi se salutară serbătorește și formal cu complimente adânci, ca odinioară, înainte cu 12 ani, în aula institutului comun de învățământ. Gimnastul se apropiă de tânăra damă cu aceeași demnitate, dar cu o nuanță de galanterie cavalerescă, care înveseli fața sa cu un zimbet simpatice. Cum ar fi și putut face altcum? Dôr Lidia Burgers era tocmai contrarul ososului ei tată; ea se mișca cu o eleganță sigură, care făcea ca statura ei mijlocie să apară mai înaltă și mai svelată. Ochii ei negri luciau sub nise gene mătăsoșe, care în tăietura și teintul ei amintea mai mult tipul italian, decât pe cel german. Părul ei negru și undulat, strins într'un nod antic, pălăria simplă și haina de călătorie îi dau, fără ca să aibă pretențiuni la frumșeță, ună colorită încântătoare.

Aurelian, fiul consilierului școlar, de sigur, că afla mai multe în fața acestei drăgălașă, deoarece când o văzu își perdă cumpătul. Mâna îi tremură,

când i o întinse tinerei dame, care i o strinse frățesce și privi liniștită în ochii tănărului. Aurelian se rădima de spatele unui scaun; — era ore o adunare a sângelui spre inimă, era o agitare spirituală? — era amețit. Tocmai acum, când privea asupra lacului Nemi, gândise la Lidia, își improspătase în memoria trăsurile feței ei, și acum, când era în persoană înaintea lui, i-se părea înteluirea acosta neprevădută ca un vis minunat, din care se temea, că se va deștepta. În zăpăceala sa murmură numai câteva cuvinte fără șir.

Bătrânii își povestiră într'aceea ună altuia căștoria lor. Amândoi se aflau într'o explorațiune științifică și veneau în ultima liniă dela Roma, pentru-ca să mergă încă și mai departe spre sud. Consilierul școlar vorbea despre locurile admirabile, ce aveau să le viziteze; își notase o mulțime de localități din opurile lui Horațiu, Virgil, Tacit și Juvenal, precum și din opurile moderne ale lui Göthe, Seume ș. a. Profesorul Burgers, la auzul povestirii lui Scharfenberg, zimbi batjocoritor. „Acosta e

prea mult pentru odată, stimate d-le consilier școlar”, dice el. „Hm, hm! Eu am să clarific numai opt păsă în nouă pasaje întunecoșe din Aeneida, dar atât e destul.”

„D ta călătorești și din plăcere?”
„Puțin”, mărturisi consilierul, „mai înainte de toate voiesc am mări desfătarea cu autorii mei, privindă locurile.”

Profesorul Burgers răspunse cu răcelă. „Durere, eu nu sunt atât de fericit ca D-ta. În noua editură a lui Virgil vor fi puse punctele studiilor mele. Ținta mea cea mai apropiată este oger pomentinus, moșia pontină, unde voiesc să clarific câteva puncte întunecoșe în episodul regelui Metabus.”

„Și eu bucurăș m'as duce la moșia pontine, pentru ca să mergă pe urmele marelui Horațiu al nostru”, dice consilierul. „Dar spune-mi, d-le coleg, acolo ești sigur de briganți? În Roma nu se făcără împărțări neliniștitoare. Nu e destul, că Sonnino, renumitul cuibă de tâlhari, amenință ținutul, acum mai umblă și canală internațională roșă prin Italia sudică, unde s'a revoltat prin

nostru, cu privirea însuflețită numai spre ținta noastră, spre libertatea și independența iubitei noastre patrii. (Viue aplause pe băncile Cehilor tineri).

După dep. Dr. Gregr luă cuvântul conducătorul stângei germane Dr. Plemer, care se încercă a combate aserțiunile conducătorului Cehilor tineri.

Prin vorbirea de mai nainte, duse Dr. Plener, trece o trăsătură străină, și adică lupta conștientă în contra tuturor întocmirilor constituționale ale Austriei. Acosta a fost o vorbire, ca cele din 60 și 70, când sistemul constituțional al Austriei a fost combătut cu cea mai mare patimă de către federaliști și a fost un succes al chiarificării stărilor noastre, că acest atac a amuțit și că constituția s'a întărit. Deputatul Dr. Gregr a dăd, că constituția existentă este îndreptată nu numai în contra dreptului public al țării sale, ci și în contra intereselor materiale ale poporului său, precum și a poporului german și că este o rătăcire din partea Nemților, că nu stau și ei ca Cehii pe baza dreptului public, acesta este în ultima linia independența statului cehic. Elu dăce, că constituția centralistă aduce cu sine ca această Boemia să fiă exploatată în interesul monarhiei și a celorlalte provincii serace; că această țară este săracă. Dacă cele duse de Dr. Gregr, că adică Boemia este exploatată și săracă, ar fi adevărate, atunci n'ar fi Boemia cea mai bogată, și mai înfloritoare țară a monarhiei. Partea germană și partea cehă a progresat și poate partea cehă în diferite privințe a făcut mai mari progrese în cursul celor 25 de ani....

Noi Germanii dorim o Austrie puternică și mare, pe când celelalte națiuni punu ideea Austriei într-o linie mai îndepărtată ca Germanii. Prin urmare e un sentiment puternic patriotic al Germanilor din Austria, când ei se opun unei schimbări a constituției actuale.

(Va urma.)

O nouă bancă românească.

Lipova, 23 Febr. st. n. 1893.

M. On. D-le Redactor! Printre multe răstirite, ce le întâmpinăm în aceste timpuri grele pentru noi, crăd, că simțim cu toții plăcutul refren, ce ni-se oferă, când putem nota și câte o zi de bucurie.

Astfel de și pentru noi Români din Lipova-Rodna și juru, a fost ziua de 23 Februarie n. c., când un număr frumos de intelectuali și țărani din Lipova Rodna și juru, se întruniră la adunarea generală constituantă a înființării institutului „Lipovana” în sala hotelului archiducele „Iosif” din Lipova. În această zi pe ora 10 a. m. era convocată adunarea, și la această oră, inițiatorul și antelucătorul înființării acestui institut, Rvds. D-nu protopopu al Lipovei, Voicu Hamsea, ca președinte al comitetului fondator, deschise adunarea generală prin o vorbire scurtă, der acomodată, bineventându pe d-nii acționarii prezenți.

La propunerea părintelui protopopu Voicu Hamsea, adunarea se constituă ad hoc, alegându de președinte pe Rvds. d-nu protopopu al Radnei, Vasile Beleşiu, de bărbați de încredere pe d-nii: Iacobu de Rațiu și Terențiu Opreanu, ér de notar pe d-lu Dr. Ioanu Suciu, adv. în Arad.

Agende prescrie în ordinea de și, cu observarea dispozițiilor legii comerciale, s'au desbătut și decis în cea mai frumoasă ordine și cu un viu interes.

Dintre agendele pertractate și decise, cele mai însemnate sunt următoarele:

S'a luat la cunoștință raportul comitetului fondator; s'a aprobat raționul, s'a ceditu conspectul acționarii cu acțiunile subscrise, apoi fiindu subscrise 577 de acțiuni, s'a referat

sortarea, făcută prin comitetul fondatoru, à 77 de acțiuni; reducându-se astfel prin sortare proporționată acțiunile la suma de 500 de acțiuni à 100 fl., ce formază capitalul de fondare de 50,000 fl. v. a., provăduțu prin conspectul de subscriere, s'au desbătut și statorit statulele societății, și apoi s'a ales personalul de administrație și control al societății, cum urmază:

I) Cu viaa aclamație și între urări de „să trăiască” s'a ales de președinte al Institutului: Ilustrului domn Dr. Alexandru Mocioni.

II) Direcțiunea institutului: directoru executiv: Rvds. d-nu Voicu Hamsea, protopopu Lipovei; Membrii în direcțiune d-nii: Iosif Suciu, parochu în Lipova; Dr. Ioanu Suciu, avocat în Arad; Iacobu de Rațiu, comerc. în Lipova; Dimitrie Romanu, învățator în Radna; Ioanu Crișianu, parochu în Câpruța; Atanasie Popu, proprietar în Lipova.

III) Comitetul de supraveghiere: Președinte: Rvds. d-nu Vasile Beleşiu, protopopu Radnei. Membri: D-nii Parteniu Popovici, comerciant și proprietar în Lipova; Ioanu Tuducescu, învățator în Lipova; Aurelu Micu, notar în Dorgoș; Aurelu Halicu, medic în Lipova.

După acestea s'a designat, ca fôia a societății, fôia „Luminatorul” din Timișora, apoi s'a decis, ca d-loru acționarii, ce s'nevăso ratele anticipative după acestu plusu, să li-se solvască 5%.

In fine exprimându-se mulțămia d-loru acționarii participanți la adunare, precum și presiului pentru înțeleptă conducere, s'a finit această adunare generală constituantă, depărtându-se toți pe la ale lor.

De pe fețele tuturor celor ce au participat la această adunare se putea ceti bucuria, că cu ajutorul lui Dumnezeu, în timpuri critice, am mai făcut un pas înainte.

Salutându utila și buna întreprindere să dorim succesu completu societății de credit și economii „Lipovana”, ofțându din inimă: înainte cu Dumnezeu pe calea progresului pe toate terenele.

Unu ôspe.

Apelul literar.

(Urmare și fine.)

45. Frântură de limbă. Ce înțelege poporul sub expresiunea acosta? — Ce-i frântura și din care cauză se numește așa? — Aș dori, ca să mi-se trimită câtă de multe frânturi de limbă.

46. Întrebarea pl. întrebări. Ce deosebire e între o întrebare și o oimilitură sau găoitură? — Sunt tare usitate întrebările?

47. Cum numește poporul poeziile acelea, cari se încep de regulă cu întrebarea: „ce e unulu?” bună oră ca în:

Dascăle pré învățate,
Care înveți la școlă carte,
Spune-mi, spune-mi ce e unulu? etc.

și care continuă apoi cu: ce e doi? ce e trei? și totu așa întrebându și răspundându une-oră chiar până și la douăzeci?

48. Mai provine prin părțile d-vos tré vre-o specie de poezie sau prosă poporană, despre care nu s'ar fi amintit mai sus? — Care eaceea și ce însemnă? — Esemple!

49. Oare cum s'ar puté numi literatura poporană cu unu singur cuvânt? — Nu cum-va are poporul vre-unu atare terminu?

Toți P. T. Domni, care voru bine-voi a răspunde la întrebările înșirate până aici, sunt rugați a-mi trimite tot odată la fiă-care întrebare, afară de cele de sub nr. 30 și 31, și câte unulu seu mai multe exemple, după putință, ca din exemple trimise să mă poté mai lesne și

mai bine orienta ce anume înțelege poporul sub numirea respectivă.

Și mai cu semă aș ruga ca să mi-se trimită câtă se poté de multe vrăji, farmece, desfăcături, hore, chiuituri, snôve, cântece de légăn, cântece de cumătriă, frânturi de limbă, pilde, icône, întrebări și șicale.

In același timp este fiă-care rugat, catôte celea ce mi le-a trimite să le scrie câtă se poté de legibil și cu ortografie etimologico fonetică, ca din scrisore să poté înțelege cum rostesc poporul fiă-care cuvânt și ca să nu fiu în nedumerire despre adevărata lor pronunțare.

Asemenea să se însemneze apriat din ce sat, district (județu seu comitat) și țără seu provincie se aude terminulu cutare și s'a culesu esemplulu cutare.

In fine răspunsurile, multe puține, câte voru fi, rog să se trimită la adresa mea până la Pasul a. c.

Suceava, în Ianuarie 1893.

Simeon Fl. Marian,

Prof. la gimn. din Suceava.
(Bucovina)

P. S. De ore ce dorința mea este, ca opulu, ce voiesc a-lu scoțe la lumină, să cuprindă, pe lângă terminii despre cari ni-a fost până aici vorba, încă și titulu tuturor colecțiilor de literatură pop. câte au apărut până acuma, rog pe toți P. T. culegători autori și redactori să binevoiesc a-mi trimite și d lor câte unu esemplar din colecțiile d-sale, ér din diare n-rele acelea, în care au apărut câte ceva din literatura poporană.

Nehindu-le cu putință s'o facă acosta, îi rog să-mi comunice măcar titulele, ca să mi-le poté procura.

In fine forțe mulțumitoru i-aș fi și aceluia, care mi-ar trimite, decât nu pentru tot-deuna, apoi măcar pe vr'o câte-va zile, povestile publicate între an. 1860—70 de repausatulu Mircea Stănescu, fostu avocat, pare-mi-se că în Arad.

S. Fl. M.

Convocare.

Adunarea generală estraordinară convocată pe ziua de 13(25) Februarie a. c. nu a putut desbata modificarea statulelor, deore ce Dómnele membre nu s'au întrunit în numărulu prevăduț de statulele Reuniunii. De aceea se convocă, spre scopulu acesta, o allă adunare generală estraordinară pe ziua de 27 Februarie (11 Martie) a. c. la orele 3 p. m. în sala cea mare din edificulu școlilor.

Onoratele Dómne membre se rogă, în interesulu cauzei, ca să binevoiesc a se întruni la această adunare într'unu număr câtă se poté de mare, căci la din contră, cele prezente voru trebui să între în pertractare modificărei statulelor, deore-ce afacerea nu mai suferă nici o amânare.

Brașov, 18 Februarie (2 Martie) 1893.

In numele Reuniunii femeilor române:

Agnes Dușoiu, Lazaru Nastasi,
președintă. actuaru.

Necrologu.

Subscriții în numele lor și alu numeroseilor rudenii, frânți de adencă durere aducă la cunoștința tuturor amicilor și cunoscuților, că prea iubitulu și în veci neuitatulu lor soțu, tată, frate, ginere, socru, moșu, cumnat:

Ludovicu Csato de Jankafalva,

advocatulu archidieceșan, membru fondator alu Asociației Transilvanie pentru literatura română și cultura poporului român, membru alu comitetulu partidulu naționalu român, profesor de dreptulu civilu la facultatea teologică gr. cat din Blășiu, membru în Direcțiunea institutulu de creditu „Patria” din Blășiu etc. după o viață plină de activitate, astăzi în 28 Februarie st. n. a. c. la 10½ ore séra după unu morbu scurtu, însă grele suferințe, în etate de 44 ani, în alu 22

anul alu fericitei sale căsătorii, împărțitu cu SS. Sacramento, și-a datu blândulu și nobilulu seu sufletu în mâinile Creatorului.

Rămășițele pămâtesci ale scumpulu defunctu se voru depune Joi în 2 Martie st. n. a. c. la 2 ore d. a. după ritulu sântei biseriei gr. cat. în cimiteriulu dela biserica parochială din Blășiu spre odihna pâuă la ziua învierii.

Blășiu, 28 Februarie 1893.

Ida Csato n. Rațiu de Nagylak, ca soțu, cu fiu și ficele sale: Ida Il-a n. Csato. Elena, Ludovico, Aurelu, Augusta, Victoru; Nina vęd. de Csergedi născ. de Csato, Emilia Comșă născ. de Csato ca surori; Vęd. Maria Rațiu născ. Oláh, ca sócra; Dr. Georgiu Ilea, avocat, ca ginere ou fiul seu Liviu; Vęd. Ana Câmpeanu născ. Rațiu; Victoria Mesaroșiu născ. Rațiu ou soțulu seu Ionu Mesaroșiu avocat și fiul lor, ca cumnați.

Vecnica lui amintire!

Sciri telegrafice.

Bucuresci 1 Martie. În ședința de Lună a Camerei, deputatul opoziționalu N. Fleva va adresa o interpelațiune guvernulu asupra politice generale.

Brăila, 1 Martie. E speranță, că peste 2—3 zile, comunicațiunea pe Dunăre se va puté face fără pedecă, fiindu liberată de sloiuri. Eri s'au spartu ghețurile la Tulcea și au și pornit la vale.

DIVERSE.

Maxime. Ferește-te de femeile, cari plângu pré cum sunt și de acelea, care nu plângu nic-o dată. — ?; Pentru ca inima ta pré grăbită să n'abă cauză de părere de réu: nu face nimic în bucuria și nimic în prima durere. — ?; Aceia știu mai bine, ce e amorulu, căroră nu le-e iertat a-o spune. — ?; În amoru nu e adio eternu, decât acela ce nu se pronunță nic-o dată. — Ales Dumas fiul; Când o femeie voiesc a se arăta eroică — atunci tace. W. O.; A minți ou spirit și adă non plus ultra alu bunului tonu. L. L. Amorul începe ou șopte și cântece și se sfirșesc ou dureri și plângeri. Proverbă italianu.; Lașitatea e o virtute a femeii; Pentru ce ore adesea amorulu, acestu sentimentu divin, care ridică creatura deasupra miseriloru pămâtesci — trebuie să fie degusat prin viclenie și înjosit prin minciună? — Albert Delpit.; Nu e bine a mai revedé nimic din ceea ce am iubit. L. Gozlanu.; Amicii ajunși inimici arată în inimici lor o pasiune violentă, precum sunt și rengații cei mai înfierbentați persecutori ai fraților cu cari au fost de aceeași credință. — Nic. Turgenief.; Celu ce suflă în focu să espune a fi ars de șchintei.; Ceea ce se numește ouragiulu desperărei e mai virtosu ouragiulu, care nu desperăză nic-o dată. O femeie ce a fost desfigurată de variolă în alu douăzeci și cincilea anul alu etății sale e aplecată a crede, că femeile trecute peste această etate nu mai poté fi frumoase. G. M. Valtour. Culese de Camilă B...

Fântâni cu apă caldă. La Paris s'au înființat nise fântâni ou apă caldă. Pentru 5 centime, fiă-care omu capătă d-la 8—10 litri de apă fierbinte de 60—80 grade. Fântâni le acestea semănă ou chiosourile în cari se vëndu diare. Ele sunt umplute cu apă rece și apa acosta e încălțită ou unu felu de sobă mică și forțe ingeniosu construită, care e așezată în baza fântânei. Dacă își trebuie o cantitate de apă, câtă vrei până la 10 litri, e destul să pui într'o găurice o piesă de 5 centime și apoi să apeși de unu butonu. Apa începe îndată să curgă. Invenția acosta este forțe folositoare turor locuitorilor și familiilor sărace-cari pentru 5 parale capătă gata apă ferebinte. Primăria din Paris va înființa puține strade orașulu fântâne de felu acesta.

Proprietar Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursulu pietei

din 1 Februarie st. n. 1893.

Table with 4 columns: Item, Cump., Vënd., and Price. Includes items like Banonote românești, Argintă românească, Napoleon-d'ori, etc.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Napoleon-d'ori, Mărci 100 Imp. germane, Londra 10 Livres sterlinge.

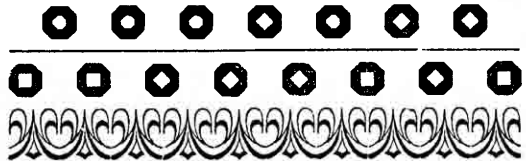
Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrisorilor administrației. In cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scăderea, care crește cu cât publicarea se face mai de multe ori.

Administrațiunea

„GAZETEI TRANSILVANIEI.”

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu, și în tutungeria I. Gross.

Publicațiune de licitațiune.

Prin acesta se aduce la cunoștința publică, cum-că comuna bisericească gr. or. Sirnea, din comitatul Făgăraș, cercul Branului, voinde a-și reedifica biserica...

Prețul strigării va fi 6,000 fl. v. a.

Materialul brut se va da aproape totu de comuna bisericească transportat gata la locul destinat;

Licitanții au a depune vadiu 5% din prețul strigării, ăr anteprenorul minueudu va depune, după aprobarea contractului de Prea Venerabilul Consistoriu gr. or., o cautiune de 800 fl. v. a. în bani gata...

Condițiunile de licitațiune mai de aproape, planul de clădire și preliminarul de spese se pot afla la președintele comitetului parochial din Sirnea, ăr materialul brut, gata, se pôte vedea la locul de clădire.

Sirnea, în 12 Februarie 1893.

Ioan Cenu,

preot și președinte al comitetului parochial.

Stoica Rășianu,

prim episcop.

46—2—3.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvre 1892.

Large table with multiple columns showing train routes and schedules between various stations like Budapesta, Brașov, Sibiu, etc. Includes sub-sections for different lines and directions.

Nota: Numerii încadrați cu linii grise însemnăză orele de noapte.